

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อขจัดข้อบกพร่องของลูก รักษาซาร์ทของคุณธรรมที่ลูกขาดหายไป ให้ทานคุณธรรมและลูกจะกลับมามีคุณธรรม
- คำถาม:** ศรีมัทใจที่ลูกได้รับก่อนเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรม?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรม 1). อย่าได้มองดูร่างกายของใคร พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและรับฟังพ่อผู้เดียวและมองดูที่พ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้รับฟังการกำหนดของมนุษย์ 2). อย่าให้มีกิจกรรมใดๆ เช่นนั้นที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของสำนักที่เป็นร่างที่จะทำให้ลูกประณามชื่อเสียงของพ่อและครอบครัวบราห์มิน ผู้ที่มีกิจกรรมที่ผิดๆ ไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมได้ พวกเขาเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่ประณามชื่อเสียงของครอบครัว

โอมชานติ (บัพดาตากำลังถือดอกมะลิบังดอก) บาบากำลังแสดงให้ลูกได้เห็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมเหล่านี้เพื่อที่ลูกจะสามารถกลายเป็นเช่นดอกไม้เหล่านี้ ลูกๆ รู้ว่าลูกกลายเป็นดอกไม้อย่างแน่นอน ลูกกลายเป็นดอกกุหลาบและเป็นดอกมะลิด้วยเช่นกัน นั่นคือลูกกลายเป็นเพชร และจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่งด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกนั้นเป็นของจริง ก่อนหน้านั้นลูกเป็นของปลอม ไม่ได้มีสิ่งใดเลยนอกจากความหลงกลวง ไม่มีแม้กระทั่งเมล็ดเดียวของสัจจะ เวลานั้นลูกกลับมาจริงแท้ ผู้ที่ซื่อสัตย์จำเป็นต้องมีคุณธรรมทั้งหมดด้วยเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะมีคุณธรรมมากมายเพียงใดก็ตาม ลูกต้องให้ทานคุณธรรมเหล่านั้นแก่ผู้อื่นมากเท่านั้นและทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับลูกเอง เหตุนี้เองพ่อจึงเฝ้าแต่บอกลูกๆ ว่า ลูกๆ รักษาซาร์ทของคุณธรรมของลูก ตรวจสอบดูว่ามีข้อบกพร่องใดในลูกหรือไม่ และลูกขาดคุณธรรมที่สูงส่งใดไปหรือไม่ ตรวจสอบซาร์ทของลูกทุกคืน เป็นเรื่องที่แตกต่างกันไปสำหรับผู้คนของโลกภายนอก เวลานั้นลูกไม่ใช่มนุษย์ ลูกคือบราห์มิน แม้ว่าทุกคนคือมนุษย์ ก็มีความแตกต่างในคุณธรรมและพฤติกรรมของแต่ละคน มนุษย์บางคนในอาณาจักรของมายาก็ดีมากและมีคุณธรรม แต่พวกเขาไม่รู้จักพ่อ พวกเขาเป็นผู้ที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนาและมีหัวใจที่อ่อนโยน ผู้คนในโลกมีคุณธรรมที่หลากหลาย ในขณะที่เมื่อลูกกลายเป็นเทพทุกคนก็มีคุณธรรมที่สูงส่ง อย่างไรก็ตามเพราะนี่คือการศึกษาล่าเรียนจึงมีความแตกต่างในสถานภาพของลูก ประการแรกลูกต้องศึกษาล่าเรียน และประการที่สองลูกต้องขจัดข้อบกพร่องทั้งหมดของลูกออกไป ลูกๆ เข้าใจว่าลูกนั้นพิเศษสุดในโลก เป็นเพียงสกุลบราห์มินเดียวเท่านั้นที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ในสกุลศุทรมีการกำหนดของมนุษย์ ในสกุลบราห์มินมีคำแนะนำของพระเจ้า ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้คน ลูกพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้โต้เถียงอย่างมาก บาบอธิบายว่าลูกควรจะเขียนถึงเขาและพูดว่า เราคือบราห์มิน นั่นคือเราคือบราห์มาภุมารและกุมารี และเรากำลังทำตามหนทางของพระเจ้า และแล้วพวกเขาก็จะเข้าใจว่าไม่มีใครที่สูงยิ่งกว่าลูก พระเจ้าเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด และเราซึ่งเป็นลูกๆ ของท่านกำลังทำตามคำแนะนำของท่าน เราไม่ได้ทำตามคำแนะนำของมนุษย์ เรากลายเป็นเทพด้วยการทำตามคำแนะนำของพระเจ้า เราได้ละทิ้งการทำคำแนะนำของมนุษย์อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นไม่มีใครสามารถโต้เถียงกับลูกได้ หากมีใครถามว่า “ลูกได้ยिनสิ่งนี้มาจากที่ไหน? ใครสอนลูก?” ลูกก็ตอบว่า เรา กำลังทำตามคำแนะนำของพระเจ้า ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจ เราเข้าใจทุกสิ่งจากพระเจ้า, พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บอกพวกเขาว่าเราเคยทำตามการกำหนดของคัมภีร์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามาเป็นเวลายาวนาน เวลานั้นเราได้รับคำแนะนำของพระเจ้า ลูกๆ ต้องยกย่องพ่อผู้เดียวเท่านั้น ก่อนอื่นใดปลุกฝังในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังทำตามคำแนะนำของพระเจ้า เราไม่ได้ทำตามการกำหนดของมนุษย์และเราก็ไม่ได้รับฟังพวกเขา พระเจ้าพูดว่า อย่าได้ยिनสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้ยिनการกำหนดของมนุษย์ จงมองดูที่ดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ร่างกายนี้ไม่บริสุทธิ์ จะมีอะไรให้เห็นในสิ่งนี้? อย่าได้มองดูสิ่งนั้นด้วยดวงตาของลูก ร่างกายนี้ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ร่างกายนี้จะไม่ดีขึ้นแต่อย่างใด มันก็จะยิ่งกลับมาแก่ลงไปเรื่อยๆ เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงในแต่ละวัน ดวงวิญญาณเป็นอมตะ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! ลูกต้องไม่มองแม้กระทั่งร่างกาย ลืมความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมด รวมทั้งร่างกายของลูกเอง มองดูดวงวิญญาณและรับฟังพ่อสูงสุดผู้เดียวเท่านั้น เป็นสิ่งนี้ที่ใช้ความเพียรพยายาม ลูกรู้สึกด้วยเช่นกันว่านี่คือวิชาที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่ฉลาดจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน การหลุดพ้นในชีวิตสามารถได้รับภายในหนึ่งวินาที อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ลูกจะต้องสัมผัสกับการลงโทษเป็นอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกๆ กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดเพื่อที่จะให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ พวกเขาต้องเข้าใจ ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ดูซิว่ามนุษย์อาศัยอยู่ภายใต้วัตุธาตุของท้องฟ้าในพื้นที่มากมายแค่ไหน!

มนุษย์มาและไปอย่างต่อเนื่อง ดวงวิญญาณมาและไปหรือไม่? ดวงวิญญาณใช้พื้นที่น้อยเช่นนั้น นี่คือบางสิ่งที่ต้องคิด จะมีฝูงของดวงวิญญาณ เมื่อเปรียบเทียบกับร่างกายดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ดวงวิญญาณใช้พื้นที่น้อยมาก ลูกต้องการพื้นที่มากมายที่จะอยู่อาศัย ลูกๆ ได้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล พ่ออธิบายสิ่งใหม่ๆ แก่ลูกเพื่อโลกใหม่ ผู้เดียวที่อธิบายแก่ลูกก็ใหม่ด้วยเช่นกัน มนุษย์เฝ้าแต่ร้องขอความเมตตาจากทุกคน พวกเขาไม่มีพลังกำลังที่จะมีความเมตตาต่อตนเอง ลูกกำลังได้รับพลัง ลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถลูกเรียกว่ามีความเมตตา มนุษย์ไม่สามารถลูกเรียกว่าเทพ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความเมตตา ท่านคือผู้เดียวที่เปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่าคำยกย่องของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นไม่มีขีดจำกัด ไม่มีขีดจำกัดในคำยกย่องของท่าน เวลานี้ลูกรู้ว่าไม่มีขีดจำกัดในความเมตตาของท่านด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งในโลกใหม่ที่บาบาสร้างนั้นจะเป็นสิ่งใหม่ มนุษย์ นกและสัตว์ ทุกสิ่งมีความซาโตประธาน พ่ออธิบายแล้วว่าเมื่อลูกกลับมาสูงส่ง เพอร์เนเจอร์ของลูกก็ได้รับการจดจำว่าสูงส่งที่สุดด้วยเช่นกัน พ่อถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดด้วยเช่นกัน ลูกได้รับอาณาจักรของโลกจากพ่อ พ่อบอกลูกอย่างชัดเจนว่า พ่อนำสวรรค์มาบนฝ่ามือของพ่อเอง ผู้คนเหล่านั้นทำให้สีเหลืองอมส้ม(saffron) ฯลฯ ปรากฏออกมาจากฝ่ามือของพวกเขา ที่นี้เป็นเรื่องของการศึกษาเล่าเรียน นี่คือการศึกษที่แท้จริง ลูกเข้าใจว่าลูกได้มาที่โรงเรียนนี้เพื่อศึกษาเล่าเรียน เมื่อลูกเปิดโรงเรียนมากมายเหล่านี้ ผู้คนก็จะเห็นกิจกรรมต่างๆของลูก อย่างไรก็ตามเมื่อลูกมีความประพฤติที่ผิด ลูกก็ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง กิจกรรมของผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างนั้นต่างกันไป เมื่อผู้คนได้เห็นพฤติกรรมเช่นนั้น ก็ราวกับว่าทุกคนนั้นถูกประณาม พวกเขาคิดว่าไม่ได้มีความแตกต่างใดๆในกิจกรรมของพวกเขา และดังนั้นก็เหมือนราวกับว่าดวงวิญญาณนั้นได้ประณามพ่อ ต้องใช้เวลา แต่การประณามทั้งหมดก็มาถึงพ่อ ลูกต้องมีกิริยามารยาทที่ดีมาก การเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของลูกใช้เวลาอันแสนนานแค่ไหน? ลูกเข้าใจว่าอุปนิสัยของบางคนนั้นก็ดีมาก พวกเขาชั้นหนึ่ง นั่นก็ปรากฏให้เห็นเช่นกัน บาบานั่งที่นั่นและมองดูลูกแต่ละคนเพื่อดูว่าจะต้องขจัดข้อบกพร่องใดออกไปจากลูก ท่านตรวจสอบแต่ละคน ทุกคนมีข้อบกพร่อง ดังนั้นพ่อจึงเฝ้าแต่มองดูทุกคนและผลลัพธ์ของพวกเขา พ่อมีความรักต่อลูกๆ ท่านรู้ว่าลูกมีข้อบกพร่องใดโดยเฉพาะในตัวลูก และนั่นเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมลูกไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง จะเป็นเรื่องที่ยากมากหากลูกไม่ขจัดข้อบกพร่องของลูกออกไป บาบาเข้าใจสิ่งนี้เมื่อได้เห็นลูก ลูกเข้าใจว่ายังคงมีเวลาเหลืออยู่บ้าง ท่านตรวจสอบแต่ละคน สายตาของพ่อนั้นก็จับจ้องไปที่คุณธรรมของแต่ละคน พ่อถามว่า มีข้อบกพร่องใดในลูกหรือไม่? ลูกบอกความจริงเมื่อลูกมาอยู่เบื้องหน้าบาบา บางคนมีสำนึกที่เป็นร่างและดังนั้นพวกเขาจึงไม่พูดเกี่ยวกับสิ่งนั้น พ่อยังพูดต่อไปว่า ผู้ที่ทำโดยที่ไม่ได้ลูกขอให้ทำนั้นลูกเรียกว่าเทพ และผู้ที่ทำหลังจากที่ลูกขอให้ทำนั้นลูกเรียกว่ามนุษย์ ผู้ที่ไม่ทำสิ่งนั้นแม้แต่หลังจากที่ขอให้ทำลูกเรียกว่า... บาบาพูดต่อไปว่า เมื่อลูกมาอยู่เบื้องหน้าพ่อ จงบอกท่านถึงข้อบกพร่องที่ลูกมีในชาติเกิดนี้ บาบาบอกทุกคนว่า บอกศัลยแพทย์ถึงความอ่อนแอของลูก ไม่ใช่ความเจ็บป่วยของร่างกายของลูก แต่เป็นความเจ็บป่วยที่ลูกมีภายใน ลูกมีความคิดที่เป็นเช่นปีศาจอะไรภายในตัวลูก? และแล้วบาบาก็จะอธิบายและบอกลูกว่าลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ในสภาพเช่นนั้น นั่นคือไม่ได้จนกว่าลูกจะขจัดข้อบกพร่องเหล่านั้นออกไป เป็นข้อบกพร่องที่เป็นสาเหตุของการประณามอย่างมาก ผู้คนก็พัฒนาความสงสัยและคิดว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกอยู่หรือไม่? “พระเจ้าผู้นั้นอยู่เหนือรูปและนาม ท่านผู้นั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านจะสามารถสอนพวกเขาได้อย่างไร? ดูพฤติกรรมของพวกเขาสิ!” พ่อรู้อะไร ลูกควรจะมีคุณธรรมขั้นหนึ่ง หากลูกซ่อนเร้นข้อบกพร่องของลูก ลูกศรของลูกก็จะไม่ยิงตรงเป้าในระดับนั้น ดังนั้นเท่าที่จะเป็นไปได้จงเฝ้าแต่ขจัดข้อบกพร่องของลูกออกไป จดบันทึกข้อบกพร่องที่ลูกที่มีและแล้วจิตสำนึกของลูกก็จะก่อก่ดกร่อน หากมีการสูญเสีย สำนึกของลูกก็จะก่อก่ดกร่อน นักธุรกิจก็เขียนบัญชีของเขาทุกวัน เพื่อจะแสดงว่าพวกเขาได้ทำกำไรได้มากเท่าไร พวกเขาตรวจสอบบัญชีของพวกเขาทุกวัน พ่อนี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า ดูพฤติกรรมของลูกทุกวัน มิฉะนั้นลูกจะทำร้ายตนเองและทำให้พ่อสูญเสียเกียรติยศ ผู้ที่ประณามสัตบุรุษไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของเขาได้ ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขาได้ ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณไปถึงจุดหมายปลายทางที่ดี ลูกทั้งหมดทำความพยายามที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ แต่ละวันลูกกำลังเปลี่ยนแปลงตัวลูกเอง จบสิ้นกิจกรรมที่ทำเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง มีการทำบาปเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่างอย่างแน่นอน ดังนั้นจงเฝ้าแต่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจว่าไม่มีใครกลายเป็นราชาตั้งแต่เกิด เป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาสำหรับลูกที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกๆ มหาบาบา บางคนมาหลังจาก 6 เดือน บางคนหลังจาก 8 เดือน และดังนั้นบาบาก็เห็นว่าพวกเขามีความความก้าวหน้ามากเพียงใดในเวลานั้น พวกเขาเปลี่ยนแปลงตนเองในแต่ละวันหรือไม่ หรือยังคงมีบางสิ่งผิดอยู่ไหม? ขณะที่กำลังก้าวไปบางคนก็หยุดศึกษาเล่าเรียน บาบาพูดว่า นี่คืออะไร? พระเจ้ากำลังสอนลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเทพเจ้าแต่ลูกก็ยังหยุดศึกษาเล่าเรียน! โอ้โฮ! พ่อผู้เป็นพระเจ้าของโลกกำลังสอนลูกแต่ลูกก็ยังคงไม่มาเรียน! มายามีพลังมาก เธอหันไปหน้าของลูกออกไปจากการศึกษาชั้นหนึ่งนี้ มีหลายคนที่ยังคงก้าวหน้าต่อไปและแล้วพวกเขาก็เตะการศึกษาชั้นนี้ออกไป ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ใบหน้าของลูกกำลัง

หันไปสู่สวรรค์และเท้าของลูกก็ตรงไปที่นรก ลูกคือบราห์มินแห่งยุคบรรจบพบกัน โลกเก่านี้เป็นของราวัน ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขผ่านดินแดนแห่งความสงบ ลูกๆ แต่ต้องจดจำสิ่งนี้ เวลานั้นสั้นมาก ลูกแม้กระทั่งอาจจะจากร่างของลูกในวันพรุ่งนี้ หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อในช่วงเวลาสุดท้ายของลูกแล้วจุดหมายปลายทางของลูกจะเป็นเช่นไร? พ่ออธิบายอย่างมากมายแก่ลูก สิ่งเหล่านี้แฝงตัว ความรู้ที่แฝงตัวด้วยเช่นกัน ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าไม่ว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกทำในวงจรที่แล้ว ลูกจะทำความเพียรพยายามเช่นเดียวกันในเวลาอื่น พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน ตามละคร เช่นที่ท่านเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้นี้ ไม่สามารถมีความแตกต่างใดในสิ่งนั้น เฝ้าแต่จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับบริการปลดเปลื้อง ลูกไม่ควรจะสัมผัสกับการลงโทษ พ่อจะพูดอะไรหากลูกต้องอดทนกับการลงโทษเบื้องหน้าพ่อ? ลูกเคยมีนิมิตแล้วด้วยเช่นกัน ในเวลานั้นท่านจะไม่สามารถให้อภัยลูกได้ พ่อกำลังสอนลูกผ่านผู้นี้และดังนั้นลูกจะมีนิมิตของผู้นี้ พ่อจะบอกลูกอย่างต่อเนื่องโดยผ่านผู้นี้ในสิ่งที่ลูกทำด้วยเช่นกัน และแล้วในเวลาอื่นลูกก็จะร้องไห้อย่างมาก และลูกก็จะร้องไห้ออกมาด้วยความสำนึกผิดด้วยเช่นกัน ไม่สามารถให้การลงโทษได้โดยที่ไม่มีนิมิตในสิ่งที่ลูกทำ ลูกจะได้รับ การบอกว่าลูกได้รับการสอนอย่างมากมายและลูกยังคงทำการกระทำเช่นนั้น ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกได้ทำบาปมากมาย เพียงใดจากการทำตามการกำหนดของราวัน ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกเคยพูดว่าพ่อนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นี่คือการดูหมิ่นอันดับหนึ่ง นี่คือการสร้างบัญญัติที่ใหญ่หลวงด้วยเช่นกัน พ่อบ่นเกี่ยวกับว่าลูกตบตีตนเองอย่างไร เป็นผู้คนของบารัตผู้ที่ตกต่ำลงมาถึงขนาดนี้ พ่อมาและอธิบาย เวลานั้นลูกได้รับความเข้าใจอย่างมาก อย่างไรก็ตามลูกเข้าใจตามลำดับกันไปตามละคร ก่อนหน้านี้นี้ด้วย ผลลัพธ์ของการเรียนจนถึงเวลานี้ก็เหมือนกัน พ่อจะบอกลูกๆอย่างแน่นอนเพื่อที่ลูกจะสามารถสร้างความก้าวหน้าต่อไปได้ มายาเป็นเช่นนั้นที่เธอไม่ปล่อยให้ลูกอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่คือวิชาที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะถูกเผาไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการทำบาปอย่างแน่นอนเมื่อลูกกลับมาสำนึกที่เป็นร่าง ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขาได้ ดังนั้นทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่ควรจะมีการกระทำใดที่จะประณามชื่อเสียงของพ่อ

2. บอกพ่ออย่างซื่อสัตย์เกี่ยวกับความเจ็บป่วยภายในของลูก อย่าได้ซ่อนเร้นข้อบกพร่องของลูก ตรวจสอบว่าลูกมีข้อบกพร่องอะไร ทำให้ตนเองมีคุณธรรมด้วยการศึกษานี้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นโดยอยู่อย่างเป็นอิสระจากความปรารถนาที่มีขีดจำกัดที่สูงส่งใดๆ ในขณะที่รับใช้ พ่อบราห์มาให้ข้อพิสูจน์ของการอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงของกรรมใดๆและอยู่อย่างสว่าง นอกจากการทำงานรับใช้และการมีความรัก ก็ไม่มีบ่วงพันธะอื่นใด ความปรารถนาที่สูงส่งที่มีขีดจำกัดในงานรับใช้ของลูกนั้นผูกมัดลูกไว้ในบ่วงของบัญญัติกรรมด้วยเช่นกัน ผู้รับใช้ที่แท้จริงจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากแม้กระทั่งบัญญัติกรรมเหล่านี้ เช่นที่มีบ่วงของร่างกายของลูกคือบัญญัติกรรมในความสัมพันธ์กับร่างกายของลูก ในทำนองเดียวกันการมีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวในงานรับใช้ของลูกก็เป็นบ่วงด้วยเช่นกัน จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงนี้ จากบัญญัติกรรมที่สูงส่งและกลายเป็นผู้รับใช้ที่เห็นแก่ผู้อื่น

คติพจน์: อย่าได้เก็บสัญญาของลูกไว้ในแฟ้ม แต่เปิดเผยโดยทำให้สิ่งนั้นกลายเป็นสัญญาสุดท้าย (ทำตามคำสัญญา)

*** โอม ชานตี ***